

Славчо Красински

Дъхът на пролътта

I

Тихо сияе небето,
грѣятъ безкрайни жита —
пжтътъ си трѣгва, кждето
самъ пожелае сега.

Пролътна мирись се вдига
въ свода на облакъ зеленъ,
въ облака пѣй чучулига
пѣсни за Божия день.

Пжтътъ презъ нивитѣ свива
и чучулигата пѣй,
нейде на цѣвнала слива
бѣлия връхъ се люлѣй!

II

Задъ лесоветѣ бликатъ
априлски небеса,
и птици чуруликатъ
по всички дървеса!

Далече зеленѣе
разлистения брѣстъ,
и нѣкой сладко пѣе
изъ пролѣтния лесъ.